

VLADIMÍR PECH

Vladimír Pech se narodil 25.1.1951 v Borkovicích v rodišti své matky. Většinu dětství a mládí prožil s rodiči a třemi sourozenci na mlýně na Krkavci.

Ten v roce 1910 koupil dědeček pana Pecha a hned se pustil do jeho radikální přestavby. Staré mlýnské kolo nahradil na tehdejší dobu velmi moderní turbínou. Otec pana Pecha rodinné hospodářství rozšířil ještě o pekárnu a pilu. Do všech provozů zavedl elektrickou energii z turbíny. Za války pomáhal mnoha lidem i tím, že pro ně mlel obilí načerno. Místo semleté mouky dostávali hospodáři „cejšek“, za který mohli pravidelně odebírat čerstvě upečený chleba. Odpadlo riziko, že by je při převážení mouky chytila kontrola. Pan mlynář musel mít perfektní pořádek v evidenci obilí a semleté mouky a nelegální zásoby musel mít schované. Protože si lidé otce pana Pecha vážili, byl na samém konci války zvolen do revolučního výboru.

Po nástupu komunistů k moci nastaly pro rodinu Pechových těžké časy. V roce 1955 byl otec pana Pecha odsouzen. Na základě rozsudku se musel vystěhovat mimo soběslavský okres a přišel o vše, co on a jeho otec na Krkavci vybudovali. Nejvíc mu přitížilo, že za svou aktivitu za války a v Československé socialistické straně si získal důvěru lidí z širokého okolí. V rozsudku bylo napsáno, že „mlynář Pech svými názory a postoji ovlivňoval socialistický chod vesnice“. Pan Vladimír Pech žil po odsouzení otce ještě nějakou dobu na Krkavci s dědečkem a sestrami a pak se přestěhovali do Černé v Pošumaví.

V roce 1957 vyhledal otce pana Vladimíra Pecha ředitel lesů, které vlastnily pilu na Krkavci. Pro její provoz potřebovaly rozjet a řídit elektrárnu a on byl jediný člověk, který to uměl. Díky tomu se rodina mohla vrátit na Krkavec, ale ne do svého.

Vladimír Pech navštěvoval Základní školu v Meziměstí. Denně chodil 3 km pěšky nebo jezdil na kole. Od dětství měl vztah k mlýnu. Se svým nejlepším kamarádem z dětství se už v 11 letech snažili opravit střechu na mlýně, i když jim nepatřil. Po ukončení základní školy se V. Pech vyučil zedníkem. Jako učeň zažil obsazení republiky vojsky Varšavské smlouvy. Při vstupu na pracoviště v Čekanovicích byli všichni určitou dobu kontrolováni sovětskými vojáky se samopalem. Sílu totalitní moci pocítila rodina ještě jednou, když sestra pana Vladimíra Pecha nesměla kvůli otci jít studovat jazyky. Doporučení dostala pouze na střední zemědělskou školu.

V roce 1971 se pan Pech oženil, s manželkou vychovali 2 děti. Zpočátku žili u manželčiny rodiče v Řípci, později si postavili dům ve Veselí nad Lužnicí. Pan Pech pracoval jako předák stavební skupiny JZD.

V roce 1990 získal pan Pech nazpět mlýn a pilu na Krkavci a začal podnikat. Provoz pily vydělal na rekonstrukci turbíny. Od roku 1996 funguje elektrárna. Z prodeje elektřiny financuje pan Pech opravy mlýna, kterým se sám naplno věnuje. Původní ubytovací prostory pro zaměstnance mlýna roku 2008 předělali Pechovi na penzion. Hostům slouží v současnosti nově malá restaurace. Vedení penzionu se věnuje i syn pana Pecha.